

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 7/12
Luxemburg, 14 februarie 2012

Hotărârea în cauza C-204/09
Flachglas Torgau GmbH/Germania

Accesul publicului la informațiile despre mediu poate fi refuzat de un minister cu condiția ca acestea să intre sub incidența unei proceduri legislative la care participă ministerul

Această excepție nu se mai aplică în cazul în care procedura legislativă a fost finalizată

Directiva 2003/4¹, care transpune Convenția de la Aarhus² în dreptul Uniunii, urmărește să garanteze un drept de acces la informațiile despre mediu, deținute de autoritățile publice, în favoarea cetățenilor și a întreprinderilor, fără nicio obligație din partea acestora de a declara un interes. Cu toate acestea, directiva oferă statelor membre posibilitatea de a exclude de la acest drept „organismele sau instituțiile care acționează cu capacitate [...] legislativă. Pe de altă parte, directiva permite statelor membre să prevadă că cererile de informații despre mediu pot fi refuzate în anumite cazuri, în special atunci când dezvăluirea acestor informații ar afecta în mod negativ confidențialitatea procedurilor desfășurate de autoritățile publice, cu condiția ca această confidențialitate să fie prevăzută de legislație. Directiva a fost transpusă în dreptul german prin Legea privind informațiile referitoare la mediu (Umweltinformationsgesetz).

În speță, Flachglas Torgau GmbH este o întreprindere germană producătoare de sticlă care participă la sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră. Ea dorește să obțină informații cu privire la condițiile în care Umweltbundesamt (Agenția Federală pentru Mediu) – autoritatea responsabilă cu această comercializare în Germania – a adoptat decizii privind alocarea cotelor menționate pentru perioada 2005-2007. În acest scop, Flachglas Torgau a solicitat Bundesministerium für Umwelt, Naturschutz und Reaktorsicherheit (Ministerul Mediului, Conservării Naturii și Siguranței Nucleare, Germania) să îi transmită informații referitoare atât la procedura legislativă în cadrul căreia a fost adoptată legea privind alocarea cotelor de emisie de gaze cu efect de seră pentru perioada 2005-2007, cât și la punerea în aplicare a acestei legi. Întreprinderea a solicitat în special accesul la notele și la avizele interne ale acestui minister, precum și la elemente de corespondență, inclusiv electronică, purtată între acesta și Agenția Federală pentru Mediu.

Ministerul în cauză a refuzat să dea curs cererii. Acesta a apreciat, pe de o parte, că este exonerat de obligația de a comunica informațiile privind procedura legislativă, ca urmare a participării sale la această procedură și, pe de altă parte, că informațiile referitoare la punerea în aplicare a legii din 2007 erau protejate de confidențialitatea procedurilor desfășurate de autoritățile publice. Bundesverwaltungsgericht (Curtea Federală Administrativă, Germania), care trebuie să soluționeze litigiul în ultimă instanță, a solicitat Curții de Justiție să precizeze, în acest context, în ce limite statele membre pot stabili dreptul de acces al publicului la informațiile despre mediu.

Potrivit Curții, statele membre pot prevedea posibilitatea ca ministerele să refuze accesul publicului la informațiile despre mediu în măsura în care participă la procedura legislativă, în special prin prezentarea de proiecte de legi sau de avize. Astfel, într-un asemenea caz, statele membre pot

¹ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200).

² Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la 25 iunie 1998 și aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).

utiliza posibilitatea de a exclude de la dreptul de acces „organismele și instituțiile care acționează în baza capacităților [...] legislative”. Această posibilitate are ca obiect să permită statelor membre să stabilească norme apte să asigure buna desfășurare a procedurii de adoptare a legilor ținând seama de faptul că, în diferitele state membre, informarea cetățenilor este, în mod normal, asigurată într-o măsură suficientă în cadrul procedurii legislative.

Cu toate acestea, odată ce procedura legislativă a fost finalizată (prin promulgarea legii), ministerul care a participat la aceasta nu mai poate invoca această excepție întrucât buna desfășurare a procedurii menționate nu mai poate, în principiu, să fie obstrucționată prin punerea la dispoziție a informațiilor despre mediu. În rest, documentele aferente acestei proceduri și, în special, rapoartele parlamentare, sunt, în general, accesibile publicului.

În schimb, nu este exclus ca ministerul să poată refuza transmiterea acestor informații pentru alte motive recunoscute de dreptul Uniunii.

Astfel, statele membre pot prevedea respingerea unei cereri de informații despre mediu în cazul în care dezvăluirea lor ar aduce atingere confidențialității procedurilor desfășurate de autoritățile publice, în măsura în care această confidențialitate este „prevăzută de legislație”. În această privință, Curtea arată că legiuitorul Uniunii a dorit în mod evident ca în dreptul național să existe o normă explicită. Deși nu este necesar ca toate condițiile care stau la baza acestui motiv de refuz să fie stabilite în detaliu, trebuie ca autoritățile publice să nu poată stabili în mod unilateral împrejurările în care este opozabilă confidențialitatea. Aceasta implică în special faptul ca legislația națională să stabilească în mod clar conținutul noțiunii „proceduri” desfășurate de autoritățile publice, care face trimitere la etapele finale ale proceselor decizionale ale autorităților publice.

Potrivit concluziei Curții, condiția prevăzută de directivă, potrivit căreia confidențialitatea procedurilor desfășurate de autoritățile publice trebuie să fie „prevăzută de legislație”, poate fi considerată îndeplinită ca urmare a existenței, în legislația națională a statului membru în cauză, a unei norme care prevede, la modul general, că confidențialitatea procedurilor desfășurate de autoritățile publice constituie un motiv de refuz al accesului la informațiile despre mediu deținute de aceste autorități, în măsura în care legislația națională stabilește în mod clar noțiunea de proceduri.

Pe de altă parte, Curtea amintește că o autoritate publică a cărei intenție este să invoce confidențialitatea procedurilor sale pentru a refuza o cerere de acces la informațiile despre mediu trebuie să procedeze pentru fiecare caz în parte la o evaluare comparativă a intereselor aflate în joc.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106